

Rubrike Dogodki, Ocene in Društva naj bi bile namenjene čim bolj svežim informacijam, kar je bilo glede na četrtno izhajanje revije težko doseči, pa vendarle lažje, kot na primer pri Geografskem vestniku, ki je takrat izhajal le enkrat letno. Moj oddaljeni ideal je bila revija National Geographic, ob upoštevanju slovenskih razmer, predvsem finančnih in kadrovskih možnosti, seveda. Velika količina vložnega dela in navdušenja je prinesla tudi vzpodbudne rezultate. V nekaj letih se je število naročnikov več kot potrojilo, število člankov, ki so jih pošiljali avtorji, je presegalo razpoložljivi prostor, geografom so se pri pisanju prispevkov v vse večji meri pridruževali tudi strokovnjaki drugih strok in ljubitelji geografije, dvignili smo raven znanstvene in potopisne fotografije, še najbolj pa kakovost zemljevidov, ki smo jih ob koncu devetdesetih let pripravljali le še z digitalno tehnologijo.

Leta 1995 je bil Geografski obzornik na sejmu Geoforum v Nemčiji nagrajen kot najboljša revija v svoji konkurenci iz tako imenovane "Nove Evrope". Krasili naj bi ga pestra vsebina in oblikovna raznolikost, neobičajni za monotone strokovne revije z "vzhoda". Upam pa, da smo se odločili za takšno stopnjo oblikovne raznolikosti, da smo pritegnili nove bralce, hkrati pa ohranili podobo resne znanstvene oziroma strokovne revije.

Zadnji Geografski obzornik, ki sem ga uredil, je bila prva številka šestinštiridesetega letnika, ki je izšla zgodaj pomladi leta 1999. Tako je šlo "skozi moje roke" deset letnikov s štiridesetimi številkami (nekaj dvojnih) in še ena številka enajstega letnika za povrh. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil članom uredniškega odbora, ki so

mi pomagali pri premagovanju številnih težav, predvsem finančnih, in svetovali pri urednikovanju največje število let, tudi pri zadnji številki: Dragici Borko, Slavku Brinovcu, Karmen Cunder, Dragu Kladniku, Marku Krevsu, Juriju Kunaverju in Mihi Pavšku, ki je bil tudi dolgoletni upravnik Geografskega obzornika.

Drago Perko

Geografski obzornik na začetku novega tisočletja

Uredniško mesto revije Geografski obzornik sem prevzel leta 1999 in na tem mestu nasledil Draga Perka, ki je revijo pred tem urejal vrsto let. Da bi bila uredniška politika revije odraz dovolj širokega spektra različnih pogledov in mnenj, je bila zbrana ekipa sodelavcev z različnih geografskih in drugih institucij (tako z raziskovalnega kot pedagoškega področja). V uredniškem odboru so tako v minulih štirih letih sodelovali Maja Topole in Miha Pavšek z

Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU, Drago Kladnik s tedanjega Inštituta za geografijo, Valentina Brečko in Tatjana Resnik Planinc z Oddelka za geografijo Filozofske fakultete, Ana Vovk Korže s Pedagoške fakultete v Mariboru in Karmen Cunder z Zavoda za šolstvo Republike Slovenije. Sredi mandata je prevzel mesto upravnika revije še Damir Josipovič z Inštituta za geografijo. Po njihovi zaslugi in zaslugi drugih sodelavcev je lahko revija redno prihajala med bralce in ohranjala ustrezno kakovostno raven. Število naročnikov v tem obdobju je bilo ves čas blizu tisoč, med njimi pa so bile številne šole in knjižnice, učitelji in študenti geografije, drugi geografi, pa tudi tisti, ki jim je bila geografija tako ali drugače pri srcu. Posebej kaže omeniti člane Ljubljanskega geografskega društva, ki so predstavljali najštevilnejšo skupino bralcev.

Revija je lahko nemoteno izhajala v veliki meri ravno zaradi številnih naročnikov. Poleg tega je izdajanje Geografskega obzornika subvencioniralo Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport. Tako je revija finančno ves čas poslovala pozitivno. Tudi zanimanje avtorjev za sodelovanje je bilo dovolj veliko, da je omogočalo pripravo štirih števil letno. V reviji je v minulih štirih letih z daljšimi strokovnimi prispevki sodelovala vrsta avtorjev. Njihova vsebina je bila zelo raznovrstna in je segala od strokovnih člankov, v katerih je bila v ospredju potopisno obarvana regionalnogeografska tematika, do prispevkov, ki so obravnavali rezultate znanstveno-raziskovalnega in pedagoškega dela. Poleg tega je revija objavljala tudi obvestila o različnih dogodkih z izobraževalnega in znanstvenega področja, ki so bili pomembni za geografsko stroko, o dejavnostih geografskih društev iz

vse Slovenije, vabila, razpise in druga obvestila ter recenzije publikacij s področja geografije in sorodnih strok. Geografski obzornik je nadaljeval z že prej vzpostavljenim sodelovanjem z gibanjem Znanost mladini in objavljaj prispevke, ki so nastali na osnovi nekaterih najboljših nalog s področja geografije. Poleg tega so bili redno objavljani tudi prispevki, ki so povzemali rezultate bolj kakovostnih seminarских ali diplomskih nalog oziroma raziskovalnih nalog študentov.

Revija je poskušala pritegniti k sodelovanju sodelavce z vseh področij geografske dejavnosti - tako z raziskovalnega kot šolskega področja, hkrati pa tudi sodelavce s področja sorodnih strok. Na ta način smo poskušali zagotoviti ustrezno vsebinsko širino revije ter njeno privlačnost in uporabnost za bralce, ki jim je revija namenjena. Če je mogoče soditi po tem, da se je krog bralcev kljub varčevalnim ukrepom na šolah in drugod ohranil, je bila revija pri tem dovolj uspešna.

Dejan Cigale

Geografski obzornik od leta 1966 do leta 1988

Upravništvo Geografskega obzornika sem prevzela leta 1966 in funkcijo opravljala 22 letnikov (do leta 1988). Geografski obzornik je do leta 1966 že prebrodil prve težave in se umestil med geografske revije. Prva številka je sicer izšla kot "časopis za šolsko geografijo", v naslednjem letu pa se je preimenoval v "časopis za geografsko vzgojo in izobrazbo" in

to poslanstvo obdržal vse do leta 1995, ko se je preimenoval v "strokovno revijo za popularizacijo geografije". Od prvih začetkov do danes se je obzornik zelo spreminjal - tako po zunanji obliki kot po načinu tiskanja; vseskozi pa je bila največja skrb posvečena vsebini.

Do leta 1980 je Geografski obzornik izhajal v formatu A4, naslednje leto pa v manjšem in bolj priročnem formatu A5. Revija je izhajala štirikrat letno, nekajkrat sta izšli dve dvojni številki, da smo obdržali redno izhajanje in opravičili njen obstoj. Tudi tiskanje Geografskega obzornika se je selilo iz ene v drugo tiskarno, v tem obdobju smo ga tiskali v Šolskih delavnicah tehniških šol v Ljubljani, na Zavodu za statistiko v Ljubljani in v Tiskarni Inštituta Golnik. Naklada se je letno povečevala, v letu 1989 je bilo natisnjenih že 1000 izvodov. Geografski obzornik je bil v tem obdobju opremljen z grafičnimi skicami, kajti fotografskega gradiva še nismo objavljali. Na zadnjih straneh je objavljaj UDK (od leta 1974), povzetki člankov so bili sprva objavljeni le v slovenskem, kasneje pa tudi v angleškem jeziku. Geografski obzornik je poleg naročnine prejemal tudi finančno pomoč Izobraževalne skupnosti Slovenije, pomagali pa smo si tudi z objavljajem oglasov, ki smo jih dobivali s pretežno celjskega območja.

Delo upravnice je bilo dokaj raznoliko. Težko je navajati vsa opravila, saj sem bila začetnica pri tovrstnem delu in sem se sproti uvajala v delo. Urejala sem sezname naročnikov, skrbela za razpošiljanje (tudi v inozemstvo). Udeleževala sem se sestankov Izobraževalne skupnosti Slovenije v zvezi s financiranjem revije, pisala poročila

in prošnje, sprejemala in obračunavala oglase, vzdrževala stike s tiskarno in uredniki ter vodila blagajniške posle društva.

Zahvaljujem se vsem, ki so mi pri delu pomagali in svetovali.

Cita Marjetič

In kako naprej?

V letu 2003 je revija spremenila celostno podobo in format. Želimo, da bi Vaš/naš Geografski obzornik še vnaprej bogatil geografsko znanje, posredoval zanimive izsledke raziskovanj, ki bi jih lahko čim prej vključili v pedagoško delo. Obenem naj bi tudi v prihodnje prispeval k povezovanju geografov in popularizaciji geografije.

Irma Potočnik Slavič

Spoštovani naročniki!

Prejeli ste položnico z obračunano naročnino za leto 2003. Obenem vas tudi obveščamo, da bo v bodoče potrebno naročnino poravnati že vnaprej. Za ta korak smo se odločili, ker bomo le na ta način lahko zagotovili nemoteno izhajanje revije. Morebitne spremembe naročniških razmerij (prijave, odjave) sporočite upravniku revije na naslov: **Janez Nared, Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU, Gosposka 13, 1001 Ljubljana, e-naslov: janez.nared@zrc-sazu.si**. Veljati začnejo s 1. januarjem 2004, razen za šole, pri katerih se spremembe lahko upoštevajo tudi s pričetkom novega šolskega oziroma študijskega leta. Na isti naslov sporočite tudi morebitne spremembe naslova.

Janez Nared